

fremstillingen er, nemlig at flere af disse udenlandske repræsentationer »... ønsker, forinden de udsteder rejsedokumenter, gennem samtaler med udlændingen at sikre sig, at udlændingen med sikkerhed er statsborger i det pågældende land«, og det er noget helt andet end at fastslå identiteten.

Hvis det er en udlænding, og det må man lægge til grund, der ikke ønsker at udrejse til det pågældende land, vil vedkommende vel ikke i sådan en samtale være behjælpelig over for dette lands repræsentation med at vise, at vedkommende virkelig er statsborger dér. Tværtimod vil han/hun sikkert nægte at udtale sig og i øvrigt gøre alt for at så tvivl. Derfor føler jeg, at fremstillingen med den begrundelse, der her er givet, ikke kan være spor hensigtsmæssig, og rent menneskeligt, hvad integritet for et menneske af enhver oprindelse, art, nationalitet angår, kan jeg ikke lide dette forslag.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der i høringssvarene jo både fra Dansk Flygtningehjælp og fra Den Danske Center for Menneskerettigheder er gjort væsentlige indvendinger, og jeg vil opfordre udvalg og minister til at tage disse indvendinger meget alvorligt op til drøftelse, og jeg vil have lov at stille et konkret spørgsmål til ministeren, nemlig vedrørende høringssvaret fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, der lyder således: »For så vidt angår tvangsmæssig fremstilling for hjemlandets repræsentation, skal centret henstille, at ordningen ikke anvendes i situationer, hvor en genoptagelsesanmodning eller lignende kan skabe tvivl om en mulig fornyet realitetsbehandling af en ansøgning om opholdstilladelse.«

Jeg vil være glad, hvis ministeren kunne sige, at hun er enig med centret for menneskerettigheder i det her givne forbehold, og skal så i den forbindelse også gøre opmærksom på, at der jo også er adgang til at anke en domstolsafgørelse om fremstilling i den pågældende ambassade.

Hvis det drejer sig om mange tilfælde, vil det blive en yderligere belastning af ventetiderne ved de danske retter. Personligt tvivler jeg på, at det er ret mange, det drejer sig om, og jeg synes bemærkningerne er stærkt mangelfulde, når der på side 4 står, »... at baggrunden for forslagene er, at udviklingen de seneste år har vist, at der i stigende omfang opstår problemer med udsendelse af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet.« Det ville være rart, hvis vi fik nogle tal. Hvad er det steget fra? Fra 3 til 30 eller fra 30 til 300?

Som sagt tror jeg ikke, der er så mange tilfælde, at det er absolut nødvendigt. Er det mange, så er den her fremlagte metode i hvert fald en belastning for de i forvejen store køer ved vore retsinstanser; men det er så igen af teknisk art.

Vi ser frem til, at udvalgsarbejdet kan gå nøje ind i, om vi her med de bedste intentioner kommer til at gøre vold på mennesker på en måde, som et stort flertal i Folketinget i virkeligheden ikke ønsker.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil indledningsvis starte med den samme anke, som hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten gjorde om dette lovforslag, som vi i dag har til behandling, nemlig at lovforslaget indeholder to vidt forskellige ting, som kan give det indtryk, som hr. Søren Søndergaard også var inde på, at ministeren har den opfattelse, at man enten vil have det gennemført ved, at nogle partier skal spise noget, de ikke kan lide, eller også vil have nogle, der stemmer imod, for at kunne bruge det som et argument for, at man så har stemt imod noget helt andet.

Det virker paradoksalt, at to så vidt forskellige forhold indeholdes i det samme lovforslag, og debatten har jo allerede nu også vist, at der er tilslutning til forskellige ting fra de forskellige sider i salen, et forhold, som jeg synes, ministeren må tage med sig til fremtidige lovforslag, som kommer i Folketingssalen.

De to forhold, som det drejer sig om, og som jo har været gennemgået nu af adskillige ordførere, er punkt 1 om voldsramte personer og punkt 2 om en udvist udlændings mulighed for at blive fremstillet for en diplomatisk repræsentation.

Om det første om voldsramte personer skal jeg sige, at vi jo her har at gøre med personer, som ikke i sig selv opfylder betingelserne for ophold i Danmark, men får opholdstilladelse på grund af det samliv, som finder sted. Dermed er det jo også naturligt, at når det samliv ophører, ophører grundlaget for opholdstilladelse i Danmark også. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det skal tages ganske bogstaveligt.

Så har vi en situation med voldsramte personer, og det må alle selvfølgelig sige er en ulyksalig situation. Også fra vores side skal vi selvfølgelig beklage, at der forekommer de situationer, men der er jo ikke, som SF's ordfører, fru Anne Baastrup, var inde på, tale om, at personer, der får deres opholdstilladelse inddraget på grund af vold i samværet, ikke ved, hvad de bli-